

Vivild den 29. maj 2007

Kommentar til B 142 : med henblik på **transseksuelles/transkønnedes rettigheder** med hensyn til navneskift til det modsatte køn end det man er født med.

Det er meget betænkeligt, at det kun er med baggrund i seksologisk kliniks diagnose som transseksuel at transkønnede kan få lov til at skifte navn.

Sexologisk klinik (SK) stiller kun en diagnose, når ansøgeren ønsker hele operationsforløbet. SK stiller ingen diagnose på transseksualitet, da de mener at så har man sagt at de egnet til en operation.

Der går, transkønnede til samtaler i ca. 2½ år med ca. 22 samtaler uden at der blevet stillet en diagnose eller behandlingsplan for den enkelte. Dette undrer mig meget når jeg dengang i 1985 da jeg selv startede på kønsskifte proces kunne den behandlende læge godt vurdere mig til at være transseksuel og at et kønsskifte ville være det rigtige for mig efter 3 samtaler.

I dag kan man ikke eller vil ikke stille en diagnose eller behandlingsplan efter 2½ år. Derfor mener jeg det er urealistisk at foreslå at SK skal vurdere om en person er transseksuel og gerne må skifte fornavnet ud så det svare til ansøgerens fremtræden og levevis uden at ansøgeren indirekte bliver tvunget til at få fortaget operationerne. Jeg har kun hørt om nogle ganske få sager hvor SK er gået med til et fornavns skifte og erklæret som transseksuel primært pga af en høj alder.

Jeg vil mene at det bedste ville, at droppe formynderiet overfor voksne myndige mennesker. Der findes i alt 11.981 navne som er fordelt på følgende måde: 4882 drenge- og 7029 pigenavne imellem dem er de 112 navne som er næsten kønsneutrale 112 navne som findes på både pige og drenge listen og staves nøjagtig ens. Lad disse navne være til for forældre som skal navngive deres børn.

Men voksne myndige menneske må have ret til at vælge og kalde sig hvad de vil, det bliver deres problem hvis de vælger et for fantasi fuldt navn.

Jeg mener at man burde kalde sig med et fornavn som man vil og have en enkelt fortrydelse mod mindre gebyr, skulle der være nogle få som ønsker at skifte fornavn op til flere gange må de betale ved kasse 1 et betydeligt større beløb.

Lad dog fornuften råde her og ikke formynderiet, uvidenheden og berøringsangsten

Kommentar til B 142:.. at myndige mennesker - efter grundig vejledning og rådgivning om konsekvenserne - selv afgør, om de vil gennemgå en kønsskifteoperation, og at samfundet stiller denne mulighed til rådighed for borgerne,

Med hensyn til at selv at bestemme operationer eller ej kommer først på tale efter en længere tids samtaler med relevante behandlere og hormonbehandling, det må aldrig være sådan som man kan opfatte det i dag at når diagnosen er stillet som transseksuel at så skal man også gennemføre det operative indgreb en form for "tvang", efter min personlige mening. Mange vil kunne få et godt liv et liv i harmoni med sig selv blot ved at få lov til at have et navn som tilhører til modsatte køn og

hormonbehandling og lever som det det køn man føler sig som. For en del af dem vil en operation nok komme på tale på et meget senere tidspunkt, først og fremmest drejer det sig om at få et godt liv og hav en god livskvalitet.

Et lille uddrag af The Harry Benjamin International Gender Dysphoria Association's (HBIIGDA) som I dag hedder World Professional Association for Transgender Health (WPATH) Standards of Care (SOC) Citaterne er fra den danske oversatte udgave som følger med som pdf fil:

"Behandlingens overordnede målsætning

Den generelle målsætning med psykoterapeutisk, endokrin, eller kirurgisk behandling af personer med kønsidentitets problemer er at maksimere personens psykiske velvære og muligheder for selvrealisation." fra SOC februar 2001

Ønsker man at tage til udlandet for at blive opereret der, kræves der fra læger en i udlandet en lægelig erklæring om hvorvidt man er egnet til det sådan et indgreb

Der stilles følgende krav for at kunne behandle transkønnede: uddrag af SOC

"Behandlernes 10

opgaver

De tilbagevendende opgaver for de behandlere som beskæftiger sig med patienter med kønsidentitets problemer vil være:

- 1. At stille en præcis diagnose over patientens kønsidentitets problemer.*
- 2. At stille en præcis diagnose over patientens psykiske følgedidelse og sørge for disses nødvendige behandling.*
- 3. At rådgive patienten om behandlings-muligheder og disses følgevirkninger.*
- 4. At involvere sig i psykoterapi*
- 5. At sikre sig patientens egnethed og parathed for hormonel og kirurgisk terapi*
- 6. At foretage formelle indstillinger til medicinske og kirurgiske kolleger.*
- 7. At dokumentere patientens relevante historie i en skriftlig indstilling.*
- 8. At indgå kollegialt i en professionel behandlergruppe*
- 9. At vejlede omverdenen om kønsidentitets problemer*
- 10. At lave opfølgende arbejde for tidligere patienter med kønsidentitets problemer.*

Voksen specialisten

Den professionelle behandler som beskæftiger sig med kønsidentitets problemer hos voksne må som grundlag have almindelig lægelig kompetence indenfor diagnosticering og behandling af mentale og emotionelle uregelmæssigheder.

Klinisk erfaring kan forekomme indenfor alle relevante discipliner, f. eks. psykologi, psykiatri, socialt arbejde rådgivning eller pleje. Følgende anbefales som minimums krav til specialkompetence indenfor området kønsidentitets problemer:

1. *Doktorgrad eller tilsvarende i adfærds videnskab. [Oversætters bemærkning: Den oprindelige tekst tager sit udgangspunkt i amerikanske forhold. Direkte oversættelse vil være meningsforstyrrende og er derfor udeladt, hvorfor tilnærmelse til danske forhold er foretaget]*
2. *Særlig uddannelse og kompetence indenfor DSM-4/ICD-10 kønsidentitets problemer på avanceret niveau.*
3. *Dokumenteret uddannelse og praktisk erfaring i psykoterapi*
4. *Løbende uddannelse i behandlingen af kønsidentitets problemer. Denne skal inkludere deltagelse i professionelle konferencer, arbejdsgrupper, seminarer og deltagelse i forskning relateret til emner omkring kønsidentitets problemer ”*

Jeg mener derfor der mange flere der har kompetence til at vurdere hvorvidt en person er transseksuel eller ej. Udredningen og hjælp til transkønnede burde kunne foregå flere steder i landet i ikke kun på Sexologisk klinik i HS, dog selve de operative indgreb må foretages et sted eller et andet sted hvor ekspertisen på det operative område er bedre.

Kommentar til B 142 :..at myndige mennesker selv kan bestemme, hvilken kønsidentitet deres cpr-nummer og pas skal udtrykke,

Der findes faktisk i dag mulighed for at tilføje en tredje rubrik i passet i forbindelse med kønsangivelse, men den bliver ikke brugt, hvorfor ikke det?

Ang. cpr nummer så burde man i det mindste sløjfe Hr. Fru. Frk. i skrivelser fra det offentlige det ville lette en hel del.

Hvordan har man kunnet skelne mellem en mand og kvinde til indkaldes til militæret før 1969?

Med venlig hilsen

Erwin Maria Jöhnk

Gender Pioneer - konsulent i transgender <http://emj.tsjyden.dk>
WPATH member <http://wpath.org>

Erwin Maria Jöhnk
Langgade 23
Vivild
8961 Allingåbro
tlf: +45 30202650